

LIEŲTUVIVA

NR. 26 (1039) S. PAULO — BRASIL — 1968. M. BIRŽELIO — JUNHO 28 D. — XX METAI

Jo Eminencijos Kardinolo Agnelo Rossi São Paulo Arkivyskupo Pamokslas Pabaltieciams

Sio mėnesio 16 dieną São Paulo katedroje buvo atlaikytos specialios pamaldos, prisimenant liūdnuosius 1940–41 metų birželio įvykius. Minėjimą surengė Brazilijos krašto Lietuvių Bendruomenės Valdyba. Kapitonas Juozas Čiuvinškas kartu su estų konsulu ir latvių reprezentantu specialiajame vizite pas kardinolą prašė kad pats kardinolas atlaikytų šv. Mišias ir pasakytų pamokslą. Praėjusia ne «ML» numeryje buvo aprašytos kai kurios svarbesnės šio minėjimo aplinkybės ir įdėtas visas kardinolo kalbos tekstas portugališkai. Čia duodame jo vertimą.

DIEVIŠKOJI APVAIZDA nuostabiu būdu į žmogaus širdį įdėjo gilią meilę sėklą gimtajam kraštui. Normalu yra, kad tėvai nori jog tas kraštas būtų ir jų vaikų gimtinė.

Šventas Raštas didingai apdainuoja patrijotizmą, kuris izraelitų tarpe įgauna dramatišką atspalvį, kuomet prisimenama skaudi izraelio tremtis.

Iš tiesų, 136 psalmas yra gražiausias tremtyje esančios Dievo tautos patrijotinis himnas. Žydai, sėdėdami prie Babilonijos upių krantų, verkė, prisimindami numylėtą Siono kalną. Savo kankes jie pakabino ant gluosnių šakų, o savo pavergėjams, kurie juos prašė linksmų dainų, atsakė: «Kaip gi mes, tremtiniai, galime dainuoti svetimose žemėse? Tegū nudžiūsta mūsų desinioji ranka, jei užmirštume tave, Jeruzale! Tegū mūsų iežuvys virsta nebyliu, jei mes tavęs, o Jeruzale, neiškeltume aukščiau už kitas links ybes.

Sis biblinis vaizdelis spontaniškai iškyla šitoje Baltijos tautų 50 metų Nepriklausomybės sukakusių minėjime. Gaila kad tas minėjimas vyksta už tėvynės sienų, tačiau laimei jis vyksta ne nežinomoje ir priešio šalyje, bet naujojoje tėvynėje. Naujoji tėvynė didžiavasiškai motinišku švelnumu priglaudžia visus, kurie kupini savo nusiteikimu išlaikyti žmoniską vertę atvyksta prisidėti savo specialiu įnašu, — darbu ir dora, — prie tautos didingumo.

Nežiūrint krikščioniško Brazilijos, — to brolybės krašto, — priėmimo, — tegū nepranyksta, ir neturi pranykti to limų tėvynių ilgesys. Jos yra pažemintos raudonojo marksizmo užkulnio. Su jomis rišasi istorija, rišasi šeimų likimas, rišasi masinių 1941 metų ištrėmimų aukos, rišasi kilmės dvasia, rišasi šventasis tautos palikimas, kurs nori išlikti, kad, garbingai gyvuojant, būtų progresuojama ir kad vertai būtų sėdama kartu su kita tautų Sąjungoje.

Liūdna yra konstatuoti, kad šie teisėti troškimai buvo negailestingai užgniauzti pavergėjo brutalumu. Pavergėjas, gudriai disponuodamas galingomis priemonėmis, aukština tautų apsisprendimą, tikrą laisvę, socialinio teisingumo įvedimą, garbingą liaudies valdžią. Tuo būdu stengiasi apgauti viešąją nuomonę ir kartu sumaniai bei uktai ją užvaldyti, ypač jaunimo tarpe, kur lengviau duodamasi susižavėti materialinių laimėjimų apgaulingoms pelkių ugnelėms. Atrodyti jie (laimėjimai) atrodo žavingi, tačiau tikrenybėje jie mažai tevertingi, ypač kai tampa tautų laisvės ir žmogiškosios vertės priešpaudos įrankiais.

Šioje jubiliejinių sukaktuvių valandoje, perjuostoje gėdulo juosta dėl masinių tautos išvežimų, pinasi įvairiausių jausmų, kurie parodo didelę tautos meilę, jos istorijos, jos genijaus ir kilmės savitumus, šeimos kilmę ir garbę. Gimtosios žemės meilė jungiasi su kartėliu, maiant ją dabar trono pavergta. Kartu su prisirišimu prie tautinių tradicijų auga baiminimasis ir ateities netikrumas, besirūpinant, kad vėl kai galėtų turėti ateityje žmoniškesnį gyvenimą, kai tikrai bus įgyvendintas socialinis teisingumas, kai bus šis nuvalytas nuo materialistinio ir bedieviško komunizmo pasaulinio išsiplėtimo šešėlio.

Niekas negalės geriau už Viešpatį įžvelgti į sąžinės ir į širdis. Todėl visas šias intencijas sudedame šioje šventoje Mišių aukoje, kurią dabar aukojame. Esame tikri, kad nieko nėra negalima Dievui.

Taip pat gerai žinome, kad kryžiaus paslaptis krikščionybėje yra esminis dalykas nuo to laiko, kai dieviškasis Mo-

kytojas priėmė kryžių kaip žmonių išgelbėjimo priemonę.

Mokėkim iš šios kančių jūros ištraukti atnaujinančios jėgos sau ir savo artimiesiems. Tam mes čia ir randame prieš Dievo altorių, meldami už Baltijos tautas, nežiūrint, kur besirastų jų valkai.

Vėl sustiprinkime savo tikėjimą: kryžius mūsų neveda vien tik į Golgotą ar į kapą, bet neišvengiamu žingsniu veda į prisikėlimą. Svarbu yra susijungti su Kristumi, su Juo mes nugalėsime čia ir amžinybėje.

Kas Naujo Pasaulyje

Popiežius Paulius VI vėl kreipiasi į pasaulį ir įtakingus valdžios asmenis, kad tuoj pat būtų sustabdyti karo veiksmai vietname, Nigerijoje ir tarp žydų ir arabų. Popiežius smerkia prievartą. Prievarta yra netinkamas ginklas pasaulinėms problemoms spręsti.

Praėjusio sekmadienio rinkimai Prancūzijoje parodė, kad didelė dauguma žmonių nori taikos, nori ramybės ir nori tokių valdytojų, kurie mokėtų sudrausti piktadarius, besidangstančius laisvės ir gerovės šūkiu. Prancūzijoje rinkimus laimėjo prezidentas gen. de Gaulle.

Skaudi nelaimė įvyko Argentinoje. Futbolo rungtynių metu tarp žiūrovų kilo panika. Bėgančios minios buvo sumindžiota mirtinai 80 žmonių ir apie 500 sužeista.

Raudonojoje Kinijoje vėl prasidėjo nauji «valymai». Vėl daug žmonių bus sukišta į kalėjimus ar be teismo bus nužudyti.

Dvi svarbios konferencijos. Viena iš jų yra Nato, kuri yra susirinkusi Islandijoje ir sprendžia vakariečių saugumo klausimus, ypač dabartinėje Berlyno krizėje. Antroji konferencija yra Aukščiausios Sovietų Tarybos Maskvoje. Matyti irgi turi daug problemų savo viduje ir išorėje (pav. Čekoslovakijoje).

Lietuvos nacionalinė
M.Mažvydo biblioteka

Lietuvos Laisvės Kovos Metai

VISUS BRAZILIJOS LIETUVIŲ KOLONIJOS
JONUS, ANTANUS, ALOYZUS, PETRUS IR POVILUS,
taip pat visas JANES, ANTANINAS, LIUDVIKAS,
TRONELES IR PAULES,

Linkėdami visiems Laimės ir Dievo Mėlonės

Sveikina

«Mūsų Lietuvos»

Redakcija ir Administracija

Sibiro Kankiniu Motina

Sibiro Kankinių Motinos paveikslą sukūrė nežinomas vilnietis, Sibiro tremtinys, iškaldamas paprastoje skardoje Aušros Vartų Marijos atvaizdą ir jį pritvirtindamas prie lentos, aptrauktos raudona antklode.

Paveikslas buvo iš Sibiro išgabentas tremtinių, vykstančių generolo Andres armijon, ir paliktas pas Lenkijos ambasadorių Dr. Zawadowski Beirute, Libane. Tarpininkaujant poniai L. Bieliukienei, paveikslą gavo Vilniaus Krašto Lietuvių Sąjunga, kuri perdavė jį Lietuvių Jėzuitų globai.

ISKILMES SIBIRO KANKINIŲ MOTINOS GARBEI

Šių metų gegužio 26 dienos, sekmadienio iskilmės Čikagoje Jaunimo Centre ir Jėzuitų koplyčioje buvo tikrai didingos. Nežiūrint nepalankaus oro, jose dalyvavo apie pusantro tūkstančio žmonių. Didžioji Jaunimo Centro salė, balkonas ir koridoriai buvo prisikimšę žmonių. Sibiro Kankinių Motinos paveikslą pašventino bolševikų kalėjimuose ilgai kankintas kun. K. Juršėnas, o mišias atnašavo vyskupas V. Brizgys drauge su jėzuitų provincijolu G. Kijausku, S. J. ir J. Vaišniu, S. J.

Vyskupas V. Brizgys, savo pamoksle trumpai apžvelgęs šio nuostabaus paveikslo istoriją, priminė, kad paveikslas čia pateko Vilniaus krašto lietuvių pástangomis. Kreipdamasis į gausiai dalyvaujantį jaunimą, vyskupas ragino užsidedti mūsų praeities herojų bei kankinių dvasia ir nepamiršti savo kenčiančios tėvų žemės. Savo pamokslą ekscelecija baigė linkėjimu: Visiems užaugusiems ir jaunimui linkiu, kad nors gyvenantieji čia, Čikagoje, visus svarbesnius įvykius, susirinkimus bei suvažiavimus pradėtume prie šio paveikslo, kuris mums primins, kokia yra mūsų tauta, kokia kryptimi turi vykti visa mūsų veikla. Tiesiogiai Viešpatį amžiną laimę visiems mūsų tautos sūnums, paaukojusiems savo gyvybę. Jų kančios ir mirtis teišmeidžia laisvę lietuviams, dar tebekenčiantiems kalėjimuose, nelaisvėje, ištrėmime. Tegražina laisvę mūsų tėvynei ir mūsų tautai.

Po mišių pasipylė eiseną iš Jaunimo Centro į koplyčią. Vilniečiai nešė Marijos paveikslą, įstatytą į dail. A. Valėsos studijos žmoniškai papuoštus rėmus. Tautiniais dra-

bužiais apsirengusios mergaitės nešė ilgus, nuo paveikslo besidriekiančius šilkinius kaspinus. Tūkstantinė miria giedojo Marija, Marija ir Dievas mūsų prieglauda. Baltos, kaip angeliukai, mergytės, vadovaujant p. G. Valiulienei barstė gėles. Tautiniais draubūžiais apsirengęs berniukas ir keturios mergaitės nešė ant meniškos pagalvėlės Sibiro kankinių maldaknygę. Nors iš ryto lijo, bet procesijai oras išsigiedrijo, tad važdas buvo tikrai žavus. Ne vienas eisenos dalyvis šluostėsi ašaras. Pakeliui į koplyčią paveikslas sustojo prie Laisvės Kovų paminklo, kur vyskupas Brizgys sukalbėjo trumpą maldą. Iš abiejų kelių šonuose nuo Jaunimo Centro iki koplyčios stovėjo išsikišę uniformuoti jaunimas. 50 uniformuotų skautų ir skaučių nešė tautiniais kaspinėliais perrištas žvakutes — 50 metų nepriklausomybės atgavimo sukakties simbolį. Tos žvakutės buvo įneštos į koplyčią ir gražiai sustatytos prie altoriaus. Atnešus paveikslą į koplyčią ir įdėjus jį jam paruošią altorių, buvo gegužinės pamaldos. Kai kurie dalyviai dar ilgai pasiliko koplyčioje ir meldėsi atsiklaupę prie šio nuostabaus paveikslo, kuris gal mums taps tokiu brangiu ir stebūklingu, kaip tie paveiksliukai, kurie yra garbinami mūsų žymiose Marijos šventovėse Lietuvoje.

Ar savo tyla neišduodam tautiniu reikalu

Pastaruoju metu vis dažniau pasigirsta balsų, raginančių taikingai sugyventi su Sovietų Rusija, būk, ji «pradėjusi orientotis laisvės kryptimi». Tačiau šitokie teigimai iš tikrųjų tėra arba naivi iliuzija ar apgauli dujų uzdaanga komunizmo žiaurumams pridedanti.

Sovietų Rusija tikrumoje okupuotuose kraštuose, kaip ir anksčiau, tebevykdo žiaurią sąžinių prievartavimo politiką. Tai patvirtino visa eilė ekskursantų, kurie lankėsi okupuotoje Lietuvoje, o taipgi paliudijo ir Londono «The Geographical Magazine» korespondentas John Massey Stewart, kuris to žurnalo 1967 m. rugpjūčio numeryje pranešė, kad Lietuvos sostinėje Vilniuje sovietinė valdžia jau yra uždariusi net 27 bažnyčias.

Bet kai kurie Amerikas ir Europos politikai bando sukurti mitą, kad komunistiniame režime auganti asmens laisvė, bet neįstengia jos išryškinti, nes paskutiniai įvykiai Lenkijoje tai griežta, pvz. ten tydomi studentai areštais, o mokslininkai pašalinami iš užimamų vietų.

Komunistiniuose režimuose pvz. Lenkijoje, Čekoslovakijoje, Vengrijoje bei kitur būna atoslūgių, bet tironija vis tebėra. Milijonai žmonių miega viena atmerktu akimi, laukdami pasibeldimų į duris. Jei kaimynas tavęs nemėgsta, jo žodis tave gali nužudyti.

Bandytas mums įpiršti klai

dingą idėją, kad «laisvė» kažkaip kalasi ar skleidžiasi satelitiniuose kraštuose, tai yra lygi teigimui, jog aštuonkojis (velniažuvis) išsiaugina pats sau narius. Sąnariai yra aštuonkojo prigimtyje ir aštuonkojis negali išlikti be jų.

Nepamirština, kad kiekvienas satelitas valstybės raudonasis valdovas yra darba gavęs iš Sovietų Rusijos. Jis ir jo seni ar naoji sėbrai gali netekti darbo per penkias minutes, jei Kremlius tik sušvilps. Ar manai, kad Maskvos statybiniai nori atsibusti Sibire?

Net kaikurie amerikiečiai senatoriai iš Kapitolio viršūnės mato augančią laisvę satelitiniuose kraštuose. Gi Jugoslavijos rašytojas, Mihailo Mihailovas nuteistas pirma vienerius metus, dabar ketverius su puse metų, tos laisvės mato kitaip nei kai kurie Washingtono žymūs žmonės «tiltų» statytojai tarp Sovietų Rusijos bei jos satelitų ir Vakarų. «New York Times» paskelbė 1967 metų gegužės 8 d. straikauką iš Mihailovo pareiškimo, neleisto Jugoslavijoje paskelbti. Jame sakoma:

«Aš negaliu laikyti bendruomenės socialistine, jei nereikšminga 6-7 procentų lyga — ir didžioji gyventojų dauguma iš viso neturi jokių teisių socialinėje, politinėje raidoje. Mes neturime net teisių, kurios yra duotos negrams JAV-bėse — teisių turėti politinės sąjungos, teisių legaliai kovoti už konstitucijos garantijų vykdymą. Aš esu giliai įsitikinęs, kad lais-

vuose rinkimuose komunistų partija negautų nė tiek balsų, kiek ji turi dabar narių».

Mihailovo ar Svetlanos Aleliujevos bei kitų liudijimai apie asmens laisvių nebuvimą vargiai paskatins kai kuriuos politikus (net mūsų entuziastus bendradarbiauti be jokių sąlygų su Sovietų Rusijos okupuota Lietuva) suabejoti optimistiniais mitais, nes jie yra virtę «tikėjimu». Kai kurie Amerikos politikai bei visuomenės veikėjai smerkia Jungtinių Amerikos Valstybių žygius Vietname, vadindami juos agresija, bet tyli apie komunistinę agresiją Pietų Vietname, Laose, o ypač Baltijos kraštuose — Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje. O juk Kremliaus vadovai visai atvirai teigia, kad jie remia ir remia vietinius «tautinius išlaisvinimus», kur jie bevyktų. O mes gerai žinome, ką reiškia komunistinis «išlaisvinimas».

Daug kas pakalba apie mūsų bendravimą su Lietuva, jai pagalbėjimą ir taip toliau. Bet kodėl mūsų tokia tyla dėl religinio persekiojimo Lietuvoje, nors Lietuvių Fronto Bičiulių studijų savaitė 1967 m. rugpjūčio 18 d. buvo nutarta kviešti lietuvišką visuomenę bei informacijos institucijas taikon išskelti pasaulio arenoje skriaudas daromas sovietinio okupanto lietuvių tautai, persekiojant žmones dėl religinių įsitikinimų bei naikinant dideles menines bei istorines vertes religinius paminklus Lietuvoje.

Lietuviškoji visuomenė ypač jaunimas, turėtų šiais Lietuvos laisvės kovos metais kelti religinę priespaudą bei bažnyčių uždarinėjimus viešojo pasaulio opinijoje, kuriuos paiso ir sovietai,

Nors žmonija žengianti į naują raidos tarpenį, kuriame norima išnaikinti tauti-

niai, rasiniai, religiniai žmonių skirtumai ir kuriame tautinį žmogų ateina pakeisti «universalinis žmogus», tautinę kultūrą — «universalinę kultūrą», tautinę valstybę — «universalinę valstybę», bet ypač reikia pabrėžti, kad tautinė valstybė, ypač maža tautinė valstybė, nėra atgyventas dalykas.

Mat, atsiranda ir tarp laisvųjų lietuvių, skleidžiančių mitą, ar tikslinga ir verta kovoti dėl Lietuvos nepriklausomybės, ar negeriau lietuvių tautai tegul ir svetimųjų valdomai, būti didelės valstybės priklausiniu ir naudotis jos rinkų ūkiniu parankumu ir jos politinio bei karinio potencialo protekcija, ar ne geriau valstybinės nepriklausomybės siekimą subordinuoti rūpesčiui tautos išlikimu bei jos kultūrine pažanga. O vis dėl to mums turi rūpėti ne tik kultūriniai, bet ir valstybiniai nepriklausomybės reikalai.

Vasario 16-tosios aktu lietuvių tauta, kaip žymiausias to krašto socialinis veiksnys, per Lietuvos tarybą pareiškė Vilniuje savo valią ir tvirtą valstybingumo nusistatymą. Tuo keliu ir toliau eis Lietuva, siekdama išsilaisvinimo iš sovietinės okupacijos.

K. Br.

Koncertuoti Lenino garbei gegužės 22 d. (98-tą Lenino gimtadienį) į Kremlių buvo iškviestas ir V. Bartusevičiaus vadovaujamas «Lietuvos» ansamblis. Kremliaus iškilmių išvakarėse ansamblis koncertavo Čaikovskio vardo salėje, kur buvo ir komisija, vertinanti kandidatus premijai gauti.

(ELTA)

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Gintarė Banatytė-Ivaškienė

Baltasis Stumbras

PREMIJUOTA, ISTORINĖ APYSAKA JAUNIMU

(tęsinys)

Todėl Avaras imtųsi net pačių žiauriausių kankinimų paslapčiai išgaati.

— Tai vis dėl turtų žmonės kariauja, žudosi! — iki šiolei tylėjęs, prabyla krivis. — Jei durkias toks brangus, kaip sakai, Raminta, bus geriau, jei niekas nesužinos, kur jis yra. Neatneš jis laimės niekam. Geroji žemelė tegu jį sau laikosi.

— Aš taip pat manau, — nudžiunga Raminta.

— Ir kas galėjo pagalvoti, kad mano tėčio pilin toks baisus žmogžudys užsukdavo? — net sudreba Audrys nuo tos minties.

— Nesibaimink, Raminta, Apginsime tave nuo Avaro. O dabar turiu pažiūrėti, kaip Lokuui sekasi, — pakyla krivis.

VYRAS PRIEŠ VYRĄ

Prasiveria durys, ir du vy-

rai įneša Varpūnę. Netoli karklo kyšo strėlės kotas.

— Aukščiausias Praamžiau! — trita vargšėlė!... — atsidūsta Gedainis ir išskuba laukan.

— Aš jau sveikas, sese Raminta. Guldysite Varpūnę! — iššoka iš guolio Rintas, bet iš skausmo net pabalą, kai sužeista koja paliečia žemę.

— Ačiū, Rintai, — vos sujudą mergaitės lūpos. Tuo metu Raminta pasilenkia prie jos su stebūklingojo skysčio kaušeliu.

— Audry, atnešk ginklų, — paprašo Rintas, ir atsisėda netoli durų ant suolo.

— Audrys išskuba pas Lokį. Oras pilnas dūmų ir smalkių. Degančios strėlės paliovė skraidžiusios ramovės kieman, tik girdėti nejaukus, keistas duslus, gūdus dunkšėjimas čia vienoje, čia kitoje kiemo pusėje.

Laužas kuore dar dega,

bet dabar labiau matyti tamsūs dūmai bei ugnis, kylantiesi juodu stulpu į aikštę. Vėjo nėra. Kas nepastebėjo naktį liepsnų, tikrai pamatys dieną dūmų kamuolius.

Dunksėjimas vis nesiliauja. Berniuko neprityrusi ausis nesugauna, ką tai galėtų reikšti. Bet staiga iš duslių garsų išsiskiria kertamo medžio kirvio garsai.

— Kopėčias darys! — šaukia galvon mintis. Prasidės tikras puolimas — žmogus prieš žmogų, akis į akį. Priešas darosi kopėčias!

Kieme nematyti Lokio. Nėra ir kitų karių. Tik moterys bėgioja nešiodamos gyvuliams vandenį ir pašarą.

— Dėkui Praamžiui, kad prieš keletą dienų palijo. Tvo ros rastai dar pakankamai drėgni, — ramiausi moterys. Tie galvažudžiai vis dar nenustoja, tikėdamiesi uždegti.

Audrys dar sykį įsiklauso. Dabar jau supranta. Tas keistas garsas, švilpimas, dunkšėjimas — tai strėlių, smingančių į sieną. Matyt, Avaras užsispyręs pradeginti angas

į Vaivorą įeiti.

Berniukas pereina į kitą kiemo pusę. Karių pastate jis randa Lokį su vyrais besirenkant ginklus. Švaistosi jie kardais, švytruoja kalavijais, renkasi vis patogesni. Kiekvienas turi po ilgą dvišaką kartį.

— Čia Avaro kopėčioms nustumti, — paaiškina Audriui Buivydas.

— Tągi išsisklaidykime lygiais tarpais, — duoda Lokys savo įsakymus. — Neleisime nė vienam kalavijuočiui gyvam sienos perlipti.

— Telaimina Praamžius, tegebės Vaiva! — atsako kiti.

Išėina kiekvienas į paskirtą vietą — šeši narsūs vyrai prieš dvi dešimtis. Lokys paduoda Audriui du kardus, tris mažesnius durtuvus ir sunkų kovos kirvį.

— Vienas pats negi paneši? — nusijuokia.

Bet Audrys durtuvus susikaišo už juostos, kardus suima viena viena ranka, kirvį nusitveria kita ir išėina į kiemą. Lokys jį palydi. Sustoja

abudu viduryje kiemo, Karys pažiūri į saulę.

— Neilgai taip išsilaikysime: vyrų mažai, o siena ilga. Negi visur suspėsime?

Švilpt, švilpt! sminga priešišo leidžiamos degančios strėlės. Lokio vyrai užima savo vietas. Išsiskirstę lygiais tarpais sustoja ant siauro lieptelio, iš vidaus pritvirtinto prie stulpų sienos. Įsakoma dengtis ir neatsišaudyt — tegu Avaras galvoja, kad mes nepasiruošę. Kai užpuolikai prisitvėrė kopėčias ir pradės lipsti, tada po kelis iš sykio nuversime ir ietimis nusmeigsime.

Staiga, visai netikėtai, švyteli, ir deguolė įsirausia jaunos stogan. Stulpų iššoka liepsnos. Matyt, strėlė buvo gerai degute išmirkyta.

Audrys numeta ginklus ir paskui Lokį puola prie degančio pastato. Bematant susidaro grandinė, ir ja pradeda keblauti vandens kibirai.

(Bus Daugiau)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUSSIA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS
DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO
REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 10,00 visoje P. Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 25,00. GARBĖS Atskiro numer. išleidimas N Cr. \$ 60,00 Pasikro Nr. Kaina Cr. \$ 20
SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 15,00 paskutiniajame N Cr. \$ 10,00. viduriniuose puslapiuose N Cr. 5,00
Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso savo auožiūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai būtina išreikšti redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Robertas Kennedy

PETRAS PAKALNIS

Reakcijos visame pasaulyje

Tragiška senatoriaus Roberto Kennedy mirtis sukrėtė Ameriką ir sukėlė daug simpatijų tai garsiajai šeimai, kuri pergyveno tiek daug nelaimių. Politikai ir šiaip žymūs žmonės pareiškė užuojautą našlei, o laikraščiai ir žurnalai plačiai nagrinėjo senatoriaus asmenybę, jo nuveiktus darbus ir užsimojimus. Duok, Dieve, kad ši tragedija būtų paskutinė ne tik Kennedy šeimoje, bet ir visame krašte. Nors žudynių ir atentatų pasitaiko visur, bet atodo, kad JAV jų yra daugiau negu kitur. Pats prezidentas Johnsonas neseniai priminė, kad 1966 m. JAV buvo virš 6.500 žudynių. Tuo tarpu tais pačiais metais Anglijoje buvo nužudyta 30 žmonių, Kanadoje 99, Vokietijoje 68 ir Japonijoje tik 37. Todėl pirmoji reakcija po Kennedy mirties buvo gana griežtas įstatymas prieš palaidą ginklų pardavinėjimą.

Antroji reakcija, išėjusi taip pat prezidento iniciatyva, buvo specialios komisijos pasiskyrimas, kuri per ištisus metus tirs žudymų priežastis ir sąlygas. Nors senatoriaus žudikas yra arabas, paskendęs akloje žydų neapykantoje, bet tos neapykantos yra ir kitose tautybėse, nes, kaip rašė vienas italas žurnalistas, «kiekviena tauta stengėsi eksportuoti savo įtampas į JAV». Religinė įtampa tarp katalikų, protestantų, žydų ir kitų konfesijų, galima sakyti, čia visiškai atslūgo, bet rasiškos neapykantos yra daug ir jos pasekmės skaudžios. Vienas didžiausių Roberto Kennedy nuopelnų yra kaip tik tas, kad jis siekė pilno teisinio gumo negrams, indėnams, meksikiečiams ir kitoms nusikriaustoms mažumoms. Prieš keletą metų, pusiau juokaudamas, jis yra taip pasakęs negrų engėjams: «Atsiminkite, kas bus jums, jei Dievas yra negras». Kaip jo brolis prezidentas, taip ir senatorius Kennedy buvo tikras nusikriaustųjų ir beturčių draugas ir pilnai suprato Bažny-

čios mintį, kad be teisingumo negali būti sugyvenimo ir taikos.

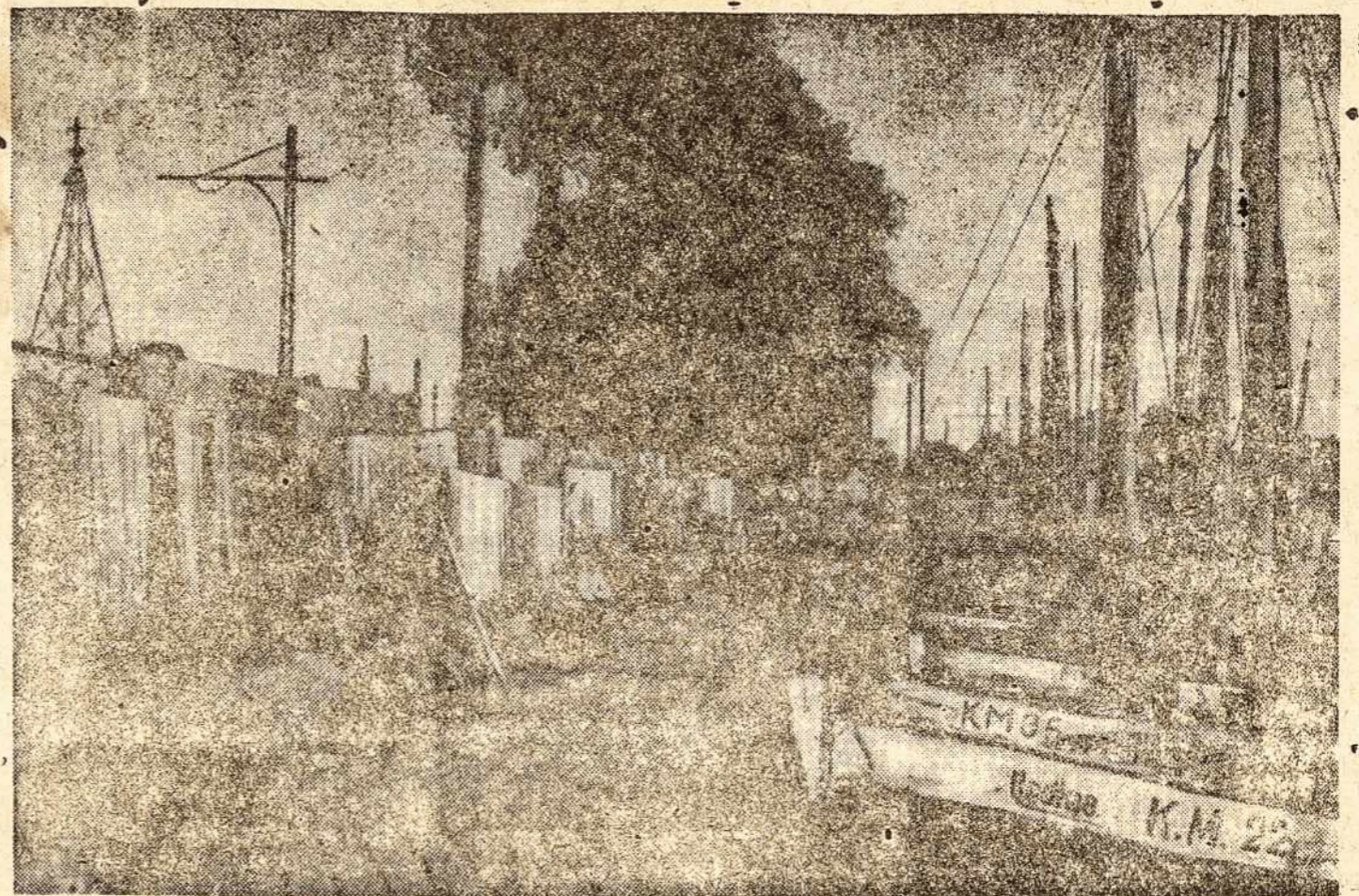
Asmens charakteris

Senatorius Kennedy pasižymėjo dar ir kitom gerom savybėm. Visų pirma jo aštrus protas greitai suvokdavo komplikotas tautines ir tarptautines problemas ir stengdavosi jas išrišti ne jėga, bet įtikinimu ir logika. Kai Kruščio vas pradėjo gabenti atomines raketas į Kubą, sen. Kennedy patarė prezidentui vartoti kuo mažiausiai jėgas, kad rusai galėtų garbingai pasitraukti. Būdamas teisingumo ministru, jis privertė vieną gubernatorių išleisti negrų vaikus į baltųjų mokyklas, vartodamas labai mažai jėgos, bet daug gudrios strategijos ir šalto protavimo. Pradžioje jis, tiesa, nebuvo mėgiamas, nes vieni jį laikė per jau nu ir nesubrendusiu, o kiti — šaltu ir negailestingu. Tačiau, pabuvęs brolio prezidento pašonėje, Robertas Kennedy subrendo dvasiai ir išbalansavo savo būdą.

Gal geriausia jo savybė buvo ta, kad jis suprato senąją ir naująją kartą ir mokėjo padaryti jų idėjų bei troškimų sintezę. Jis nebuvo tokia patraukti, įkvepianti ir uždeganti asmenybė, kaip jo brolis prezidentas. Bet ko jis negalėjo užkariauti elegancija ir patrauklumu, tą pasiekdavo darbštumu ir logika. Vienas artimas Kennedy šeimos draugas taip išsitarė apie senatorių: «Kai aš jį sutikau pirmą kartą prieš 13 metų, aš nebūčiau už jį balsavęs jokiai pareigom. Tuokart jis buvo šiurkštus, karingas, neigiamas, siauras ir savo galvo sena artimesnis tėvui negu broliui. Dabar aš neturiu jokios abejonės ir balsuočiau už jį kiekvienai aukštai vietai».

Nuolatinė pažanga

Yra žmonių, kurie greitai sustingsta savo dvasia. Robertas Kennedy nuolatos plėtė savo akiratį, nuolatos mokėsi, tyrinėjo, klausinėjo patarimo, galvojo ir brendė.

Klaipėda — Žvejų uostas, laisvos Lietuvos laikais

Jis savo milžinišką energiją išliedavo ir senate, ir kalnuose, ir vandenyse, ir kelio nėse, ir šeimoje. Kur tik jis keliavo, ten jį sutikdavo didelės minios: ir Lenkijoje, ir Vokietijoje, ir Japonijoje, ir Pietų Afrikoje, ir Brazilijoje. Norėdamas susipažinti su kraštu ir jo problemom, Robertas Kennedy išlandžiojo Brazilijos džiungles ir savo akimis matė, kaip iš tiesų gyvena beturčiai. Taip jis darė ir savame krašte. Todėl jo kalbos apie neturtą, bearbūsi, atsilikusias tautas ir pan. nebuvo bendrybės, bet tikras ir aiškus tikrovės vaizdas. Jis jautėsi likimo pašauktas spręsti degančias šių laikų problemas ir uaryti visa, kad pasaulis būtų teisingesnis, taikingesnis ir šviesesnis. Jis mylėjo gyvenimą visa savo širdimi, bet kartu rizikavo savo gyvybe, kad pasiektų savo užsibrėžtą tikslą. Jis giliai suprato, kad gyvenimas tik tada yra pilnas ir prasmingas, kai pašvenčiamas žmonių tarnybai.

Atėities perspektyvos

Po senatoriaus Kennedy mirties tuojau iškilo klausimas, ar jo brolis Edvardas norės užimti jo vietą. Demokratų partijai labai patiktų, jei senatorius Edvardas Kennedy kandidatuočiau į JAV viceprezidento vietą. Dabartinio viceprezidento Humphrey ir sen. Edvardo Kennedy kombinacija labai patiktų JAV publikai nes vienas tęstų Johnsono, kitas Kennedy tradiciją. Tačiau pats sen. Edvardas Kennedy tuo klausimu nepasiskė, nes, tapęs tokios didelės šeimos galva, turi nemažai savų rūpesčių. Kennedy šeimos įnašas į JAV politiką yra ir taip jau didelis. Jis jaučiamas ir už JAV ribų. Prezidentas Kennedy ir jo broliai senatoriai iškėlė tiek daug opių klausimų, kad jų niekas negalės apeiti. Pagrindinis teisingumo ir sugyvenimo klausimas nebegalės būti rišamas akla jėga, smurtu ar prievarta, nes toji akla jėga užgesis-

Diskusijų Kultūra

Kultūringose diskusijose — net jei kam atrodytų jas pradėjus «ne ant tos kojos» — paaiškėja daug vertingų dalykų, nes jose skirtingais žvilgsniais susikryžiuoja daugelio žmonių išmintis bei patirtis. Galime šio to išmokyti ir iš premijuoto N. Gaišiūnės straipsnio sukeltų diskusijų («Laiškuose Lietuviams» 251 pusl.).

Vienas diskusijų dalyvis pasiskė susidaręs įspūdis, kad premijuoto straipsnio autorė lyg jaustųsi už popiežių sventesnę, už filosofijos, teologijos ir sociologijos žinovus išmintingesnę». Kai kam tai atrodė stiprus kaltinimas, o tu eilučių autoriui — tik įprastinis «priimtas» išsireiškimas. Iš šio ir panašių faktų ryškėja žmonės esant palinkusius savo žodžius aiškinti nuo lauziau, negu kitų. Šeka pirmoji išvada: VISAD PAIŠMINTI, JOG IR KITI SAVO PASISAKYMUS AIŠKINA NUO LAIDŽIAU, NEGU MES.

Antra, nors «Laiškuose Lietuviams» kovo Nr. 102 pusl. buvo aiškiai išdėstytos tiek «Laiškų Lietuviams» redakcijos, tiek konkurso komisijos narių nuomonės apie premijuotą straipsnį, tačiau kas tų pastabų «nepastebėjo» ar «nesuprato» (kaip pav. Girkalnis «Vienybėje» 1968. IV. 12 rašydamas, kad «Laiškai Lietuviams» premijuoto straipsnio mintimis «ausiraso nuo koto»). Iš to antra išvada: SPREŠTI, KĄ KITI SAKO, IŠ TO, KĄ TIKRAI PASAKO, O NE IŠ TO KAIP PATIEMS «ATRODO».

Kai kurie yra nustoję vil-

na šviesas, reikalingas pasauliui. Ne veltui pasakyta ir šv. Rašte, kad, kai Kristus mirė ant kryžiaus, žemėje pasidarė tamsu. Tačiau broliu Kennedy šviesus gyvenimas pažadins naujų idealistų, kurie tęs jų pradėtą darbą savam krašte ir užsienyje.

ties mūsų, lietuvių, tarpe opiu klausimu turėti kultūringas ir naudingas diskusijas. Mes tos vilties nenustojome ir tikimės nenustoti. Dėl to «Laiškų Lietuviams» puslapiai diskusijoms lieka atviri. Ar tokios diskusijos iš tikro įmanomos, įrodysime patys, kultūringai ar nekultūringai diskusijose dalyvaudami.

rie diskusijų kultūros teprisideda ir čia suminėtos pastabos.

REDAKCIJOS PĖERAŠAS:

Sis straipsnis yra paimtas iš «Laiškų Lietuviams» birželio mėnesio numerio. Nekomentuosime labai aiškaus dalyko, ik norėtume paklausti ar ir mūsų kolonijoje įvyksiom problemoms spręsti nebūtų buvę naudinga panaudoti šiuos principus? Visai ne diskutuoti, niekad neatsakyti į kitų priekaištus yra nerealu, negalimas ir net nekrikščioniškas sprendimas. Apaštalių, šventųjų ir net paties Kristaus pavyzdžiai mūsų taip nemoko. Ne tas yra tikrai kultūringas, kuris niekur ir niekad nediskutuoja. Tikroji kultūra pasirodo diskutavimo būde, parinktuose žodžiuose ir stengimesi išryškinti tiesą, o ne savo viršų gauti.

LIAUDIES ŪKIO (1968/2) žurnale Vilniuje keliamas pasiūlymas šventionėlių-Panėvėžio ir Gubernijos-Biržų siaurosios geležinkelius paversti plačiaisiais. Apskaičiuota, kad pirmojo perstatymas kainuotų apie 12 mil. rublių, ir kad perstatymas apsimokėtų. Antrąjį siūlo perstatyti tik nuo Petrašiūnų iki Sukonių (19 km.), o dalį tiesti nauja kryptim, iš Sukonių į Radviliškį (20 km.). Petrašiūnų-Biržų ruožas, manoma, apsimokėtų perstatyti, jeigu būtų pasiryžta jį pratęsti į latvių miestą Daudzevą.

(ELTA)

Jau mystės AIDAS

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

Robert Francis Kennedy

por ALIONIS FILHO

Atravessa a juventude mundial, nestes últimos anos, momentos difíceis. Pelos quatro cantos está sendo massacrada e culminou recentemente com o assassinato do senador norte americano Robert Kennedy. Coloco o ex-senador ao lado da juventude, porque grandes eram as possibilidades de ele ser eleito o mais jovem presidente.

Por muito tempo esperei uma manifestação por parte da juventude lituana à frente destes acontecimentos. Fiquei, de certa forma, decepcionado e resolvi romper esta Cortina de Gelo, que separa a juventude lituana dos grandes acontecimentos, para dar a minha manifestação. Fi-lo por atribuição a uma antiga posição no Ano Internacional da Juventude Lituana. Poderia estar errado, mas, tenho a certeza de cumprir um dever moral.

Gigantes Anões

O recente incremento nas atividades industriais, o avanço científico nos atuais transplantes e a surpreendente conquista nas questões siderais, transformou o homem num autêntico gigante industrial. Materialmente falando, ele não apenas superou as velocidades super sônicas, como também está superando todas as barreiras da imaginação. Do lado moral e espiritual não passa ainda de um anão. Daí o desequilíbrio e consequentemente as barbaridades.

O avanço na conquista das coisas da natureza deve se equilibrado. Na medida em que vão sendo desvendados seus mistérios, o espírito deve ir evoluindo. Caso contrário estaremos nos aproximando aos irracionais, uma vez que é a alma quem nos distingue do resto da criação. Estaremos, neste caso, com o corpo dirigido para a frente e as pernas para trás.

É fácil compreender este fenômeno observando as regiões sub-desenvolvidas: nelas não se registram atrocidades desta natureza. Isto por que o avanço tecnológico ainda é pequeno, perfeitamente enquadrado no ananismo [espiritual e moral do homem moderno. Se guerras nestas regiões ocorrem, não são elas que a desejam, mas são fomentadas por potências de fora.

Vã-glória foi da astronauta soviética quando, após seu voo sideral, afirmou ter estado bem próxima do céu e não ter visto Deus, como se Deus estivesse escondido atrás de alguma nuvem. Vã-glória ostentam os povos que dizem acreditar em Deus e em seu nome matam, entregam-se a toda série de licenciosidades e alimentam os mais deprimentes preconceitos, como se Deus justificasse todo o assassinio, consentisse toda a libertinagem e classificasse seus filhos de acordo com a cor de sua pele.

Evidentemente não tenciono pregar em ser mão, ou difundir alguma religião. Cada qual é dono de sua consciência e procuro respeitá-la.

Todavia, levar uma vida com padrões absolutos de moralidade, ter um discernimento firme e pessoal daquilo que é certo ou errado, é por demais difícil. Nem todos conseguem permanecer agnósticos e assimilar o desenvolvimento em termos eubióticos. Com o correr dos tempos tudo se tornará confuso. É necessário nes-

Baltas debesėli

Įstis

KUR GI TU PLAUKI, BALTAS DEBESĖLI,
ŽYDROJE MĖLYNĖJ ČAIŽOMAS ČIURIU?
AK, KAIP ĖERA TAU: VIRPULIUOJA MĖLIS
IR NEVARŽO NIEKAS LAISVĖS IR KELIU...

AK YRA TENAI: TOLYE PRANYKUS-
NEMATYTO GROŽIO KENČIANTI ŠALIS...
GINTARO PLAUKAI, OLIKIMAS NYKUS
IR AKIŲ MĖLYNĖJ ŠIRDŽĖLA GILI.

TU NUPLAUK TENAI, BALTAS DEBESĖLI,
VISO MANO SKAUSMO IR PASILGIMO
KRIKŠTOLINIŲ AŠARŲ LAŠUS PABERK.

IR NUPLAUSKI JAI LŪDESI NUO GYMIO
IR PAGUOSKI JĄ, BALTAS DEBESĖLI;
AG PRAEIS TOS AUDROS, MYLIMA,
NEVERK.

te caso possuir uma mente esclarecida e disciplinada. Daí a necessidade de se apegar a uma doutrina. Isto torna as coisas mais fáceis e objetivas.

Ao lado dos conhecimentos técnicos, deve o homem uma doutrina e segui-la convictamente. E tão errado o crente que às escondidas se enxarca de álcool, como o católico que comunga, só porque isto lhe dá prazer. (Redaktorius pastaba: Gerai išsiaiškinius sąvokas, galima su tuo sutikti) A tē nā dita normas de sensualismo, mas, define normas de comportamento e as submete a premios e castigos.

ERRO DE EDUCAÇÃO

O acontecimento que recentemente enlutou os Estados Unidos, na minha opiniao, é um erro fundamental na Educação do mundo.

A Educação é aquilo que permanece no individuo quando tudo o que se aprendeu nas escolas e nas fauldades é esquecido. As escolas e as faculdades fornecem cultura, ao passo que a Educação vem do lar, onde o individuo aprende a respeitar seus semelhantes, quando for exercer a profissão.

A Educação de muitos jovens é dirigida no sentido de ganhar dinheiro. A mãe deixa as crianças com a babá e vai para o emprego ganhar dinheiro. Não importa a falta do calor materno aos pequenos, o que importa é o faturamento de lar quanto mais dinheiro melhor.

A vida familiar não passa de uma empresa com fitos de lucro.

O pequenos vão observando as coisas. Abandonados aos cuidados da babá começam a se familiarizar com as armas de fogo, ainda que de brinquedo. Quanto à leitura preferem as de «bang-bang»; as vezes apreciam as pornográficas.

Notem que é na infância que adquirimos as primeiras impressões. Estas impressões nós a levaremos para o resto de nossos dias.

Daí o desastre: dinheiro, abandono, armas de fogo, leituras de violencia e pornografia. Mais tarde virão outras coisas: adultério, «amor livres» e divórcio. Tudo isto girando em torno de di-

nheiro Admite-se tudo menos a falta de dinheiro. Quando o dinheiro vem a faltar, usam de todos os recursos que a mente acumulou desde a infancia: armas de fogo, violencia e adultério.

No campo coletivo também acontece a mesma coisa: quando um grupo economico sente-se prejudicado, opta a eliminar o outro. Há grupos interessados na industria da guerra. Outros grupos exploram os países sub-desenvolvidos. Há os interessados na segregação racial e os que fomentam a falta de escolas; talvez não porque isto lhe

representa á faturamento, mas, porque outros poderão faturar.

Entim, toda esta Torre de Babel é construída por gigantes técnicos e científicos, mas anões moral e espiritualmente falando, cujos alicerces é uma Educação pessimamente dirigida.

Ponas Petras Šimonis pasakoja

«Kalk geležį kol karšta». To laikosi ir geri korespondentai. Jie stengiasi pateikti savo skaitytojams dar karštas žinias. Tai, nors ir ne visų geriausias, bet norėdamas būti bent apygeris, ML korespondentas ir pasibeldė į p. Petro Šimonio duris ankstyvą ketvirtadienio rytą, tik vakarykščiai jam pavykus iš Š. Amerikos. Kaip prisimename, mūsų kolonijos nuoširdus lietuvis patriotas ir visų gerų lietuviškų darbų rėmėjas bei veikėjas Petras Šimonis, su dukra Elenute, gėzūžio viduryje nuskrido Š. Amerikon aplankyti tenai savo dviejų dukterų: panelės Julės ir Irenos, kovo mėnesį ištekėjusios už p. Alfonso Baliešio.

— Sveikas laimingai sugrįžęs pone Petrai. Kaip pasisekė kelionė? Ar nesigailite pinigų tartum balon išmetęs? — pasiteiravau akį šelmiškai mirktelėjęs.

— Na, na, kur čia galėsies — nusijuokė p. Petras. Turėjau gražias, įdomias atostogas. Kiekviena diena atrodė tartum linksmas Velykų rytas!

— Tai malonekit su ML skaitytojais pasidalinti savo gausiais įspūdžiais — prašiau.

— Tektų keletą dienų pagalvoti ir pasiruošti — tartum išsisukinėjo p. Petras.

— Galėsite ir pagalvoti, bet vėliau. O dabar man reikia karštų šviežių įspūdžių. Suprantame, kad visko iš karto nepapasakosite ir visko iš karto neatspaudinsime. Tai nors truputiuką dabar skaitytojams pamasinti, taip sakant... Gal kokių nelauktų siurprizų atsitiko kelionėje.

— Ne. Kelionė praėjo labai sklandžiai. Išskridome «Lineas Peruanaš» lėktuvu iš Viracopos. Po keleto valandų nusileidome Limoje, Peru sostinėje. Čia jau laukė mūsų gražus automobilis su šoferiu, kuris tuojau mus atgabeno miesto centran į puikų viešbutį. Tą malonumą mums su teikė buvęs Elenutės šefas, Fordo fabrikos S. Paulyje direktorius, kuris dabar yra nukeltas Limon. Kitą dieną jis pats išvežiojo mus po visą miestą ir aprodė jo įdomybes. Bet apie Limos įdomybes bus galima pasikalbėti kitą kartą. Ten ir dabar, grįžtant, teko pamatyti neįaprastai gražių ir įdomių dalykų.

— O kur patraukėte iš Limos?

— Tiesiai į Š. Ameriką. Dar buvom pakeičiui nusileidę Bogotojė Kolumbijoje, ir tada pirma me Amerikos mieste Miami, Floridos valstijoje. Kadangi Miami apylinkėje linojo, tai Naujorkan skrendęs lėktuvas pasivėlavo apie valandą laiko. Tai mums visai pakako laiko pereiti per muitinę ir, taip sakant, iš vieno lėktuvo tuojau persėsti į kitą. Naujorke atsidūrėm 9,30 valandą vakare.

(pabaiga 5 pusl.)

Jani grebėjai

(pabaiga iš 4 pusl.)

Čia mus pasitiko p p. Baltrūnioniai, kurie nepaprastai gerai mus priėmė ir mums visur padėjo.

— Tuo tarpu, nesiteiraujant smulkmenų pasakykite p. Petrai, kas labiausiai krenta į akį Amerikon nuvykus?

— Tai daugybė automobilių ir puikiausi keliai bei nepaprasta važinėjimo tvarka. Visur aiškūs užrašai, soferiams nurodymai, įspėjimai, keliai lygūs, daugelyje vietų net po šešiolika eilių greta mašinų gali važiuoti: aštuonios eilės viena ir aštuoni s kita kryptimi. Na, netrūksta ir policijos važiavimo tvarkai daboti. Tik pravažiuk kokią raudoną šviesą nesustojęs ir tartum iš žemės išdygsta policininkas... Žinoma, kai kraštas turi virš 80 milijonų automobilių ir dar daugybę sunkvežimių, tai turi kas nors prižiūrėti, kaip jie važiuoja. Ir griežtai bežiūrint, kasmet užmušama auto nelaimėse po

ra dešimčių tūkstančių žmonių ir sužeidžiama virš milijono...

— Be automobilių ir kelių, kas dar krenta naujai atvykusiam į akį?

— Gražūs gyvenamieji namai ir labai patogūs. Ypač priemiesčiuose. Ten retai kur pamatysi tvorą. Viskas atvira. Namai statomi bent kokius 4 metrus ar daugiau atstu nuo šalygatvio. Visas tas plotas apsėjamas smulkia gražia žole kurią mašinomis kerta kas savaitę. Tat žolynai, gražūs, kad rodos, tik imk ir atsigulk... Pakraščiais prisodinta žydinčių gėlių. Namų užpakalyje dažnai irgi yra dar gerokas žemės plotas. Čia pastatomi automobiliams garažai, kitas turi daržovių užsėjęs, kitur vėl gražios žolės ir gėlių. Namai, ypač naujesnieji, labai gražių plytų žodžių, amerikoni sugeba įsirengti savo gyvenamus namus.

— O kaip patiko patys miestai? Pav. Naujorkas, Čikaga?

— Tie tai nelabai teptiko. Naujorkas labai aprukęs, namai pajudę. Mūsų S. Paulis atrodo daug gražesnis ir įdomesnis, t. y. labiau išlygintas ir mūsų namai šviesus, balti. Panašiai ir Čikaga. Bet tai yra tiesa apie miesto senuosius centrus. Žmonių gyvenamieji namai ir aplinka ten gražiau sutvarkyta.

— Tai kiek didesnių miestų aplankėte?

— Naujorką, Hartfordą, Čikagą, Miwauke; Kanadoje Hamiltoną ir Torontą bei Niagaros krioklius.

— Per tokį trumpą laiką didelį plotą apsikote!

(Bus daugiau)

Kiek gyventojų Lietuvos miestuose?

«Nemuno kraštas» skelbia tokias statistines žinias - kiek gyventojų turi kuris Lietuvos miestas:

- 1 Vilnius 316.400, 2 Kaunas — 283.700, 3 Klaipėda — 130.600, 4 Šiauliai — 81.700, 5 Panevėžys — 64.700, 6 Kapuskas — 26.500, 7 Alytus — 19.800, 8 Ukmergė — 19.400, 9 Telšiai — 18.400, 10 Tauragė — 17.100, 11 Kėdainiai — 16.700, 12 Kadviškis — 14.700, 13 Plungė — 12.200, 14 Mažeikiai — 11.300, 15 Kretinga — 10.800, 16 Kuršėnai — 10.700, 17 Šilutė — 10.600,

Lietuvos teritorijos ilgis iš šiaurės į pietus — 276 km., iš vakarų į rytus — 373 km. Bendras sienos ilgis — 1842 km., iš jų 99 km. jūra.

Aukščiausia vietovė yra Juozapynės kalnas Vilniaus rajone — 292 km. Įdomu, kad

žinomi Žemaitijos kalnai Medvėgalis (234 m.) ir Šatrija (227 m.) tėra vienuoliktas — dvilyktas pagal aukštį Lietuvoje.

Didžiausi ežerai: Drūšių — 4500 ha, Dysnų — 2490 ha, Dusios — 2333 ha, Vištyčio — 1787 ha, ir Sartų — 1332 ha. Dirbtiniai ežerai, atsiradę statant elektrines: Kauno marios — 6350 ha, Antalieptės — 1911 ha ir Elektrėnų — 1170 ha. Giliausias — Tauragnų ežeras — 60,5 m. Didžioji Lietuvos upės teka ir kitų respublikų teritorija. Pavyzdžiui, Lietuva tepriklauso 470 km. Nemuno iš 937 km., Neries 235 iš 510, e tos 167 iš 350, Šešupės 211 iš 299 ir Mūšos 164 iš 284. Užtat Švenoji, Merkys, Nevėžis, Minija Jūra, Dubysa teka vien per Lietuvą.

Gaila, kad neskelbia, kiek kuriame mieste yra rusų ir kiek jų padaugėjo bolševikų okupacijoje.

J. Žvilb,

ISIDĖMĖTINI ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY, MONTEVIDEO:

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILNA: Rua Inacio ir Av. Zelina, Mons. Pío Ragažinskas, Tel. 63-5975.

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos Pirmininkas p. Juozas Matelionis, Rua Iatai, 150 — Casa Verde. Tel. 51-4011,

PIGI IR GERA KOKYBĖ!

Česlovas Jakiunas

Parduoda ilgam išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registratoras), su fabriko garantija vieniems metams. Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52-2289, S. Paulo Tautiečiams didelė nuolaida.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų,

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294 São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

BRAZILIJOS LIETUVIŲ ŽINIAI

Lietuvos diplomatijos šefas p. St. Lozoraitis praneša, kad mirus įgaliotam ministeriui Dr. Frikui Mejeriui, Brazilijos lietuviams konsularinius patarnavimus (pasai, įvairūs liudijimai ir k.) laikinai atliks Lietuvos pasiuntinybė Urugvajuje. Jos adresas yra:

Legacion de Lituania
Ciudad de Paris 5836
Montevideo, Uruguay

Metalurgica ARPRA LTDA.

METALÚRGICA — FABRICAÇÃO DE PEÇAS PARA AUTOMÓVEIS

ESTAMPAS, PEÇAS ÉSTAMPADAS E FERRAMENTAS

Rua Marechal Malet, 97 - 125 Tel. 63-5821 — V. Zelina V. Prudente

Caixa Postal 371 — São Paulo

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

EMMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą ir žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 643
Telefones: 220-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

TĒVAI JĒZUITAI: Rua Lituania, 67, Mooka — Tel 92-2262

LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJŲ — Pirmininkas p. Aleksandras Bumblis, Rua Gen. Fonseca Teles, 606 Tel. 81-6423.

Išdininkas p. JURGE GARŠKA, Rua Gratorio, 3093, Alto da Mooka.

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY:

V. ANASTACIO, Rua Camacan, 625 — trečiadieniai 18.30 val.

MOOCA, Rua Lituania, 67 šeštadieniai 14 val

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKAVOS

Vilniaus parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį, kaip iki šiol.

Mooka r. Lituania, 67 Lietuvių Namų koplyčioje:

Sekmadieniai ir šventadieniai 8,00 ir 17,00 val. Darbo dienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laikų kai turimos metinės ar 7 d mišios;

Išpažintys čia klausomos kasdieną prieš mišias,

Pirmą mėnesio sekmadienį, Parque das Nações 10 val Casa Verde, 17,15 val

Antrą: Jačana klierikų kopl. 8,30 val Bom Retire. 10 val; Utinga 16,30 val.,

Trečią: Agua Rasa 8,30 val.; Moinho Velho 11,30 val., Lapa 1,30 val.,

Paskutinį: Vila Anastacio 8,30 val.; Vila Bonilha 10,30 val. v. Prudente 18 val.

RIO DE JANEIRO

Lietuvių radio valandėlė «A voz da Lituania» yra transliuojama KETVIRTADIENIAIS 18 val. 40 min.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIENINTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTI «MŪSŲ LIETUVA».

MŪSŲ Lietuva

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓCA — SÃO PAULO, 13

Mooca

P. JONAS BAJORINAS

Jau ne vieną kartą ir anksčiau «M. L.» buvo minimas «Aušros» choro pirmininko vardas ir pavardė. Pagal au pasisekė nudziauti jo fotografiją. Kadangi ji čia jums supažindinti. (Gaila, kad jo žmonos nuotraukos nepavyko «su kombinuoti».) Jonas ir Lidija, abu yra jei ne visų uoliausių, tai vieni iš pačių uoliausių «Aušros» choro narių. Gyvena toli, prie pat Sto. André. Turi imti bent du autobusi atvažiuoti, vėliai namo grįžti, bet juodu beveik visada yra repeticijose. Nesigali nei laiko, nei rankų, kai reikia ką nors padėti sutvarkyti. Jonas labai mėgsta sceną, ne tik vaidinti, bet bando rašyti ir scenai veikalėlių. P. Lidija gali dainuoti ir sopranu ir altu, ir nesididžiuoja, kai reikia kur spragą užkimšti. Turime ir daugiau tokių nuosirdžių «aušrininkų». Apie juos kitą kartą. Juk dėra pirmininką paminėti pirmoje vietoje, ypač kad pasitaikė joninių proga.

GRAŽIOS MISIJOS

Ar visi girdėjote kur randa si Vila Carolina ir Vila Palmeira? Tai netoliausiai nuo

Freguesia do O. Tenai gyvena lietuvių būrelis, iš viso apie 15 šeimų. Misijonierius pasiryžo ir tenai pravesti šv. misijas. Išties savaitę, nuo birželio 17 iki 23 d. buvo sakomi misijų pamokslai ir laikomos šv. Mišios vakarais 20 val. Pagal misijonieriaus pasakojimą, žmonės uoliai lankė misijų pamokslus, o tą vakarą kai lijo, lyg tyčia dar daugiau prisirinko, nors misijonierius manė, kad nieko nebus. Visgi kiek žmogus nori, visko pasiekia, nors ir didelės kliūtys pastotų kelią. Pavyzdys neapleisti Mišių sekmadieniais.

Galima sakyti misijos pasisekė moterų pasaulyje 95%, o vyrų visu šimtu, turint mintyje suaugusių kartą. Atrodo, visi vyrai atsiliko išpažintį ir priėmė šv. Komuniją misijas.

Misijonierius matydamas tokią besitinkančių žmonių uolumą panorė įvesti išmėginimui mėnesines lietuviškas pamaldas kartą į mėnesį, būtent pirmą mėnesio sekmadieniais 15 valandą.

PIRMOJI KREGŽDĖ

Birželio 21 dieną, Šv. Jėzaus Širdies šventėje Antaninos Vidmantienės šeimoje Vila Chora Menino Tėvas Jonas Bružikas, S.J., vyskupui leidus, atlaikė šv. Mišias ir Mišių metu paaukojo visą Vidmantų 17 asmenų šeimą Šventčiausiam Jėzaus Širdžiai. 12 asmenų priėmė šv. Komuniją, kiti tą dieną jau buvo priėmę Komuniją kitose bažnyčiose. V. si buvo kup ni dvasiinio džiaugsmo ir nusistebėjimo. Ant paprasto altoriaus atsiradęs eucharistinis Kristus įžengė į visų šeimos narių paruoštas širdis.

Pilnesnei šios rūšies pasiaukojimo svarbai suprasti misijonierius savo pamokslėlyje abiem kalbom — lietuvių ir portugalų — paaiškino to įvykio vertę ir didybę. Buvo su

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo
Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetrícia pela Maternidade de S. Paulo
Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Consultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576

Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206;
Vila Prudente, Tel. 63-5352

Irašyk savo varda lietuviu tautos kankiniu koplyčioje sv. Petro Bazilikoje Romoje

Lietuvių Tautos Kankinių Atminimui

Aušros Vartų Šv. Marijos—Gailistingumo Motinos

Koplyčios Darbai Jau Pradėti.

Koplyčia Bus Daigta 1968 metais,

Jeigu Laiku Surinksime Lėšas.

Visi Lietuviai, Ne Tik Suaugę, Bet Ir Vaikai

Prisidėkime Savo Auka Prie Šio

Mūsų Tautos Kankinių Paminklo.

Aukoms Adresas: Lithuanian Martyrs Chapel Fund

2701, W. 68 St, Chicago, Ill. 60629.

Amerikoje aukos yra nurašomos nuo mokesčių

(tax deductible).

Šventkelionė

Ir šiais metais mūsų Tėvynė ir mūsų broliai nėra mažiau reikalingi pagalbos ir maldų, kaip ir ankstyvais metais. Ir šiais metais Šv. Juozapo Vyrų Brolija organizuoja šventkelionę į Dievo Motinos N. S. Apocida do Norte šventovę. Šventos Mišias atnašaus Prelatas Pijus Ragažinskas. Giedos lietuvių choras. Visi kviečiami į šią šventkelionę. Draugijos kviečiamos dalyvauti su savo vėliavom.

Tai bus liepos 28 dieną. Autobusai išvyks iš Vila Zelinos ir Casa Verde (tiksliai valanda bus paskelbta bilietuose). Bilietai gaunami pas šiuos asmenis.

V. Zelinoj pas: Juozą Baužį, Igną Verbicką, Vytą Žalkauską, Kazimierą Rimkevičių, Kazimierą Triūbą ir Izabėlę Seliokiene. Vila Prudentėje pas Motiejų Tamaliūną, Casa Verde pas Andrių Stankūną ir Brolius Matelionius.

Daugiau informacijų galima gauti pas Vyrų Brolijos Pirmininką Juozą Matelionį, Tel. 51-4011.

rašytas Šv. Jėzaus Širdžiai pasiaukojimo aktas.

Kai tokių pasiaukojimo aktų susirinks daugiau, jie bus gražiai sudėti į albumą, kuris bus pasiųstas į Romą. Ten jis bus padėtas JESU bažnyčioje ant Jėzaus Širdies altoriaus kartu su kitais iš viso pasaulio šeimų pasiaukojimais.

GAL DAR ATSIRAS GARBĖS LEIDĖJŲ

Gražus šių metų «Mūsų Lietuvos» garbės leidėjų sąrašas jau pasibaigė. Jie tikrai daug pagelbėjo mūsų savaitraščiui sustiprėti ir išsilaikyti. Maždaug 6.000 nkr. metinių išlaidų nepadengia neperdidelis prenumeratorių skaičius. Lai kraščio administracija dar kartą dėkoja visiems praėjusių metų garbės leidėjams. Tikimės, kad pasitūrį mūsų verslininkai ir pramonininkai, taip pat kai kurios organizacijos ir kiti geros valios lietuviai ir toliau tęs šį gražų

garbės leidėjų darbą.

Būti paskelbtu GARBĖS LEIDĖJU iki šiolei būdavo prašoma 60 nkr. Dabar šios sumos nepakanka nė spausdinimo darbui atsilyginti. Šiuo metu jau reikėtų 75 nkr. Tačiau būsimė dėkingi ir už mažesnes sumas.

«M. L.» Administracija

JONINIŲ LINKSMAVAKARIS

«Aušros» choro ruoštas joninių, petrinų, povilinių links mavakaris praėjusį šeštadienį praėjo jaukioje nuotaikoje. Choristai inscenizavo savo pirmininko p. Jono Bajorino paruoštą Lietuvos kaimo joninių vaizdelį. Prie lietuviško namo, su gonkomis rinkosi jaunimas, dainavo dainas, krėtė juokus, šoko, Jonui ant durų vainiką pakabino, vaišinosi. Vaizdelis trumpas, bet gerai prijuokino dalyvius ir priminė «senus laikus». Prie vaidintojų prisidėjo Eduardas Šepetauskas.

Programėlei pasibaigus, su-

Dr. Victor Pedro Saulytis

Cirurgião dentista pela Universidade S. Paulo
C. R. O. S. P. Nr. 727

Clinica de adultos e crianças Fluor — RX —
Alta rotação.

Endodontia e ortodontia movel (ortopedia),

Taisomi kanalai ir kreivi dantys.

Rua França Carvalho, 121, Moóca,

Arti Dr. Vinco Kudirkos mokyklos rūmų.

sirinkusieji v...
staliukų gra...
iėje, šoko, dainavo...
sekmadienio ryto. Vyrų cho...
rui įvadovavo L. Ralickas:
Sceną įrengė trys Jonai, vi...
si «aušrininkai»: tai ppi Bajorinas, Dimša ir Šepetauskas. Chora mokino ir pianu palydėjo muzikas p. F. Girdauskas. Choristės Mirna ir Regina Braslauskaitės, Irena Skurkevičiūtė, Elzė Umaraitė, Marytė Sakalauskaitė puošė salę, rūpinosi valgiais. p. J. Matelionis su p. K. Rimkevičium ramino ištroškusių troškulius. Iš Amerikos ką tik sugrįžęs p. Petras Šimonis pasakojo žmonėms savo įspūdžius. Linkė mavakario mecenatas p. Laučius su žmona.

LIETUVIŠKAS AČIŲ

Praėjusio šeštadienio pobūvis praėjo labai jaukiai. Dėkojame visiems choristams ir choristėms, prisidėjusiems savo darbu, pinigine parama, talka ir dalyvavimu. Dėkojame scenos puošėjams, vaidintojams, Vyrų Brolijos Pirmininkui ir visiems Jo Broliams. Dėkojame mūsų chorvedžiams maistrams Ačiū šei mininkėms už maisto paruošimą ir kitus virtuvės darbus. Dėkojame K. Bendruomenės choristams, atsilankiusiems į pobūvį. Ačiū Tėvams Jėzuitams ir visiems atsilankiusiems į šį pobūvį. Ypač ačiū visiems mūsų rėmėjams ir geradariams.

«Aušros» Choro Valdyba.

DIDŽIAI GERBIAMAS M. L. REDAKTORIAU

Viešai noriu padėkoti visiems, kurie savo atsilankymu mane pagerbė vardinių progą. Tokio gražaus būrio retai kada yra matę mano namai. Jis mane ne tik pralinksmino, bet dvasiolė nuvežė į mieląją tėvynę, į mano tėviškę. Ne tik visi mano šeimos nariai jautėsi laimingi ir patenkinti, bet ir kaimynai žavėjosi, nors ir nesuprasdami žodžių, gražiomis dainomis. Man tai buvo gražiausia joninių dovana, Gerbiamas Redaktoriau, malonėkite patalpinti šį mano laiškutį į «Mūsų Lietuvą»

J. Bajorinas ir šeima.

Brazilijos Lietuvių Sąjungos iškelta byla prieš Lietuvos Jėzuitus teismo vėl nukelta dviems mėnesiams. Byla bus nagrinėjama rugpjūčio 16 d.

Dar yra likę keletas Sibiro Kankinių Motinos paveikslų. Norintieji gauti tesikreipia pas Tėvus Jėzuitus.

VILA ANASTACIO

Dr. Jono Basanavičiaus vardo Lietuvių Mokyklos Globėjų Būrelis ruošia šaunų pobūvį, pavadinta VEDUSIŲJŲ ir SUŽADĖTINIŲ VAKARIENĖ, kuri įvyks šių metų liepos 6 dieną 21 valandą, Vila Anastacio, Rua Camacan, 625.